

[Ontologie a její dvojí pojetí]

79/013 (791210-1)

Ontologie se dělí do dvou směrů, rozchází se na dvojí cestu. (Nemůžeme mluvit o tom, že se dělí na dvě disciplíny, protože ontologie není ani speciální disciplína, ani obor, složka filosofie jako celku, nýbrž je to určitá metoda či spíše strategie myšlenkového postupu.) Na jedné cestě se ontologie pokouší pojmově uchopit, event. myšlenkou, myšlenkovým postupem poukázat na bytí samo, na druhé cestě je jejím hlavním tématem bytí konkrétních jsoucen a struktura konkrétního bytí. Strategie myšlenkového postupu v každé ze dvou možností je odlišná.

V době, kdy předmětné myšlení ještě tak mohutně ovlivňuje a zatěžuje naše myšlenkové postupy, je první cesta úkolem okamžitě nerealizovatelným, který je nutno z větší části odsunout do budoucnosti. Naproti tomu na druhé cestě se pozornou a ustavičně se kritické reflexi podrobující myšlenkovou prací můžeme pocvičit a připravit na onen nyní ještě naše možnosti a síly přesahující úkol.

Zdá se, že rozhodujícím a směro-datným problémem po té stránce bude výzkum ontických struktur, zpočátku především jejich zvnějšňování, tj. jejich procesuální stránky. Konkrétně to znamená taková výzkumná témata jako: struktura události, model tzv. primordiální události, subjekt jako ontická struktura, úrovně a „vývoj“ subjektů (ontogenetický i fylogenetický), kontakt událostí, reaktivita a navazování, infrastruktura setrvačných procesů, oscilační charakter vztahu vnitřní-vnější, pravé a nepravé subjekty, ontická struktura uměleckého díla, superudálosti pravé a nepravé, ontická povaha společenské organizovanosti (nejrůznější povahy), ontická povaha dějin apod.

(10. 12. 79)